

Vapenlag (1996:67)

1 kap. Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämförs med skjutvapen.

2 § Med skjutvapen förstås i denna lag vapen med vilka kulor, hagel, harpuner eller andra projektiler kan skjutas ut med hjälp av krutladdningar, kolsyre- eller komprimerad luft eller andra liknande utskjutningsmedel.

3 § Vad som sägs om skjutvapen gäller också

- a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,
- b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,
- c) start- och signalvapen som laddas med patroner,
- d) armborst,
- e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar,
- f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor och trummor till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,
- g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, och
- h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

4 § Vad som sägs om skjutvapen gäller inte

- a) salutkanoner,
- b) skjutvapen som har tillverkats före år 1890 och som inte är avsedda för gaståta enhetspatroner,
- c) bultpistoler avsedda för byggnadsarbete,
- d) andra arbetsverktyg avsedda för slakt eller för industriellt eller liknande bruk, och
- e) skjutanordningar avsedda för livräddning eller liknande ändamål.

5 § Med ammunition förstås i denna lag patroner och projektiler till handvapen som lagen tillämpas på samt tändhattar och andra tändmedel till sådana patroner och projektiler.

6 § Bestämmelser om ammunition som räknas till explosiva varor finns även i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. Lag (1998:852).

7 § Denna lag gäller inte

- a) hagel och andra massiva kulor,
- b) projektiler avsedda för armborst eller för luft-, kolsyre-, fjäder- eller harpunvapen,
- c) kolsyrepatroner,
- d) patronhylsor utan tändhatt avsedda för handvapen som lagen tillämpas på, och
- e) patroner avsedda för start- eller signalvapen.

8 § I fråga om skjutvapen som innehåses av staten gäller endast bestämmelserna i 2 kap. 17-21 §§. Lagen gäller inte ammunition som innehåses av staten. Lag (1999:74).

2 kap. Tillstånd och register

Tillståndsplikt

1 § Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen eller ammunition,
- b) driva handel med skjutvapen,
- c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn,
- d) ta emot skjutvapen för skrotning, eller
- e) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år, om vapnet är ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen som är avsett för målskjutning eller ett harpunvapen och om det har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen).

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Lag (2000:147).

Tillståndsmyndighet

2 § Polismyndigheten prövar frågor om tillstånd enligt denna lag.

Tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition

3 § Tillstånd att inneha skjutvapen får meddelas

- a) enskilda personer,
- b) sammanslutningar för jakt eller målskytte, som har en stabil organisation och kontinuerlig skytteverksamhet samt uppfyller höga krav på säkerhet i fråga om handhavande av vapen,
- c) huvudmän för museer, om museet får statsbidrag enligt särskilda föreskrifter eller om museet ägs av en kommun, ett landsting eller en stiftelse som står under länsstyrelsens tillsyn: för vapen som skall ingå i samlingarna, och
- d) auktoriserade bevakningsföretag: för utlåning till väktare som har meddelats tillstånd att som lån inneha ett sådant vapen. Lag (2000:147).

4 § En enskild person får meddelas tillstånd att inneha ett skjutvapen endast om den enskilde behöver vapnet för ett godtagbart ändamål. Tillstånd att inneha ett skjutvapen som huvudsakligen har samlarvärde, prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden, får meddelas även för andra ändamål än skjutning. I ett sådant fall får vapnet inte utan särskilt tillstånd användas för skjutning. Lag (2000:147).

5 § Tillstånd att inneha skjutvapen får meddelas endast om det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas.

Tillstånd får meddelas endast för särskilt angivna ändamål. Tillstånd till innehav av skjutvapen för skjutning får meddelas endast om vapnet är lämpat för det ändamål som tillståndet skall avse. Tillståndet får förenas med villkor att vapnet skall förvaras på ett visst sätt eller att vapnet skall göras varaktigt obrukbart. Tillståndet får tidsbegränsas, om det med hänsyn till särskilda omständigheter kan förutses att vapnet inte kommer att behövas varaktigt. Lag (2000:147).

5 a § Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs

varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet skall få behållas i brukbart skick. Lag (2000:147).

6 § Tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen får meddelas endast om det finns synnerliga skäl. Detta gäller dock inte för start- eller signalvapen.

Tillstånd för enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott skall tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning. Lag (2000:147).

7 § Om tillstånd att inneha skjutvapen meddelas någon som skall förvärva ett sådant vapen, gäller tillståndet under förutsättning att förvärvet görs inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som polismyndigheten bestämmer.

8 § Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Lag (2000:147).

9 § Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Om ammunition överlåts genom ombud skall ombudet ha eget vapentillstånd.

Tillstånd till handel med skjutvapen

10 § Tillstånd att driva handel med skjutvapen får meddelas den som har rätt att driva handel i allmänhet, har de kunskaper som behövs samt är ordentlig och pålitlig. Tillstånd får meddelas endast för handel som skall bedrivas yrkesmässigt.

I tillståndet skall det anges vilka typer av skjutvapen och vilket antal av varje typ av skjutvapen tillståndet avser. Tillståndet medför rätt att inneha de skjutvapen som anges där. Tillståndet får förenas med villkor om hur skjutvapnen skall förvaras.

Ett tillstånd enligt första stycket medför inte rätt att inneha andra helautomatiska skjutvapen än sådana som tagits in för en viss köpare. Lag (2000:147).

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

11 § För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3 6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha ammunitionen i Sverige, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas.

12 § Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att vapnen och ammunitionen förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som polismyndigheten bestämmer.

13 § Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition till Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling i Sverige. Vapnen och ammunitionen får i ett sådant fall under högst tre månader från dagen för införandet innehas utan tillstånd i Sverige av den som har fört in egendomen. Lag (2000:147).

14 § Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon eller frilager utan medgivande av polismyndigheten. Lag (2000:147).

15 § Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. Vapnen och ammunitionen tillfaller staten om egendomen inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid därefter som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall skall egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad. Lag (1999:433).

16 § Den som har rätt att driva handel med skjutvapen får meddelas tillstånd att till Sverige föra in sådana skjutvapen som omfattas av handelstillståndet. I fråga om helautomatiska skjutvapen krävs tillstånd för införsel i varje särskilt fall. Lag (2000:147).

Lokala vapenregister

17 § Varje polismyndighet skall med hjälp av automatiserad behandling föra ett lokalt register över tillståndspliktiga vapeninnehav och beslut enligt denna lag.

Registret skall även innehålla uppgifter om personer som är hemvärnsmän och som av Försvarsmakten tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Uppgifter om vilka vapen som tilldelats får inte registreras.

Ett lokalt register får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över hemvärnsmän. Lag (1999:74).

Centrala vapenregister

18 § Rikspolisstyrelsen skall med hjälp av automatiserad behandling föra separata centrala register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition samt personer som är hemvärnsmän och som av Försvarsmakten tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret) och

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att bedriva handel med skjutvapen eller att ta emot skjutvapen för översyn, reparation

eller skrotning (vapenhandlarregistret).

Det får av vapeninnehavarregistret inte framgå att en registrerad person är hemvärnsman. Lag (1999:74).

19 § De centrala vapenregistren får inte samköras med varandra. Lag (1999:74).

Vapenregistrens ändamål

20 § Vapenregistren skall ha till ändamål att

1. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, upptäcka och utreda brott med anknytning till skjutvapen,
2. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag. Lag (1999:74).

Rättelse och skadestånd

21 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt 17-20 §§ eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 2 § j. Lag (1999:74).

3 kap. Utlåning av skjutvapen

1 § Den som har rätt att inneha ett skjutvapen får under högst två veckor låna ut vapnet för samma ändamål som tillståndet avser.

2 § Ett skjutvapen får inte lånas ut till den som kan antas komma att missbruka vapnet.

3 § Ett skjutvapen får lånas ut till den som är under arton år endast om

- a) vapnet skall användas vid en övning eller tävling som äger rum under uppsikt av en sådan sammanslutning som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen,
- b) låntagaren har fyllt femton år, vapnet skall innehas och användas under långgivarens uppsikt och det inte är fråga om ett enhandsvapen eller helautomatiskt vapen,
- c) utlåningen avser ett effektbegränsat vapen och vapnet skall innehas och användas under långgivarens uppsikt,
- d) utlåningen avser start- eller signalvapen som skall användas vid tävling eller övning, eller
- e) låntagaren har tillstånd att inneha ett vapen av samma typ. Lag (2000:147).

4 § Enhandsvapen och helautomatiska vapen får lånas ut endast för användning under långgivarens uppsikt eller för övning eller tävling som äger rum under uppsikt av en sådan sammanslutning som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

Detta gäller inte om låntagaren själv har rätt att inneha ett sådant vapen eller i fråga om start- eller signalvapen. Lag (2000:147).

5 § Om innehavet av ett skjutvapen kräver att den enskilde skall ha avlagt skytteprov eller genomgått en viss utbildning eller på annat sätt visat sig vara lämplig att inneha vapnet, får ett sådant vapen lånas ut endast till den som uppfyller samma krav.

Detta gäller dock inte när vapnet skall användas enbart för provskjutning, övning eller tävling på skjutbana eller vid jakt under långgivarens uppsikt.

6 § Vapenhandlare får låna ut skjutvapen till den som fyllt arton år för sådan provskjutning på skjutbana som äger rum under uppsikt av en sådan sammanslutning som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen eller av vapenhandlaren själv eller någon annan person som har godkänts av polismyndigheten att närvara vid provskjutning.

Kravet på uppsikt gäller inte om låntagaren själv har rätt att inneha ett vapen av den typ som lånet avser eller i fråga om start- eller signalvapen.

7 § Ett auktoriserat bevakningsföretag får i samband med bevaknings-uppdrag som kräver bevapning låna ut skjutvapen till företagets väktare. Företaget får dock endast låna ut vapen till den som har meddelats särskilt tillstånd att som lån inneha skjutvapen för sådant ändamål.

8 § Skjutvapen får inte lånas ut till den som har fått något skjutvapen förklarat förverkat eller tillståndet till innehav av skjutvapen återkallat, om inte låntagaren ändå är berättigad att inneha vapen av den typ som lånet avser. Detta hindrar dock inte att ett vapen efter särskilt tillstånd av polismyndigheten lånas ut för övning eller tävling som äger rum under uppsikt av en sådan sammanslutning som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen. Lag (2000:147).

4 kap. Ändring, reparation och skrotning av skjutvapen

1 § Ett tillstånd att inneha ett skjutvapen upphör att gälla, om vapnet ändras så att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen. Detta gäller dock inte om innehavaren har tillstånd att driva handel med skjutvapen och även det ändrade vapnet omfattas av tillståndet.

2 § Vid reparation av ett skjutvapen får, utan särskilt tillstånd, en försliten eller på annat sätt oanvändbar vapendel bytas ut mot en ny likadan.

Den som har särskilt tillstånd att inneha slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor eller trummor eller armborststommar med avfyringsanordningar får utan tillstånd byta ut en sådan del mot en ny likadan, om den utbytta delen lämnas för skrotning och bytet genast anmäls till polismyndigheten. Den som gör anmälan skall bifoga tillståndsbeviset samt ett intyg från mottagaren att vapendelen har tagits emot för skrotning.

3 § För reparation, översyn eller skrotning får skjutvapen lämnas till och tillfälligt innehas av den som får driva handel med sådana vapen eller den som har tillstånd att ta emot vapen för sådana åtgärder. För reparation eller översyn får ett vapen också lämnas till den som skulle ha rätt att låna och självständigt handha vapnet. Lag (2000:147).

4 § Den som lämnar ett vapen för skrotning skall senast inom en månad anmäla detta till polismyndigheten. Den som gör anmälan skall bifoga tillståndsbeviset samt ett intyg från mottagaren att vapnet tagits emot för skrotning.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

1 § Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 § När skjutvapen inte brukas, skall de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämställs med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition skall förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt. Lag (2000:147).

3 § En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen skall polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet skall tidsbegränsas.

Den hos vilken vapnet förvaras får använda vapnet endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ. Lag (2000:147).

4 § Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition skall vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt vapnet eller ammunitionen. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat. Lag (2000:147).

5 § När det finns särskild anledning till det får en polismyndighet även i annat fall än som avses i 2 kap. besluta att tillstånd att inneha skjutvapen skall förenas med villkor att vapnet skall förvaras på visst sätt.

6 § Skjutvapen får medföras på allmän plats endast om vapnet enligt särskilda föreskrifter ingår i utrustning för viss tjänst eller visst uppdrag eller om det annars med hänsyn till vapnets art, syftet med innehavet och övriga omständigheter är att anse som befogat. Detsamma gäller i fråga om skjutvapen inom skolområde, där grundskole- eller gymnasieundervisning bedrivs, eller i fordon på allmän plats. Lag (2000:147).

7 § Den som har tillstånd att inneha skjutvapen är skyldig att låta polismyndigheten få tillträde för att kontrollera att förvaringsbestämmelserna följs. Lag (2000:147).

6 kap. Återkallelse av tillstånd, omhändertagande av vapen och ammunition, m.m.

Återkallelse av tillstånd

1 § Ett tillstånd att inneha skjutvapen eller att föra in skjutvapen till Sverige skall återkallas av polismyndigheten om

a) tillståndshavaren visat sig vara olämplig att inneha skjutvapen,
b) tillståndshavaren utan godtagbar anledning vägrat polismyndigheten tillträde för att kontrollera att förvaringsbestämmelserna följs,
c) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
d) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.
Första stycket gäller också i fråga om tillstånd att förvara skjutvapen hos någon annan. Lag (2000:147).

2 § Ett tillstånd att inneha ammunition skall återkallas av polismyndigheten om
a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
b) tillståndshavaren har missbrukat sin ammunition, eller
c) om det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Lag (2000:147).

3 § Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen skall återkallas av polismyndigheten om
a) tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,
b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.
Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.
Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation, översyn eller skrotning. Lag (2000:147).

Omhändertagande av vapen och ammunition

4 § Polismyndigheten skall besluta att ett vapen med tillhörande ammunition skall tas om hand om
a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.
Om risken för missbruk är överhängande, får vapen eller ammunition tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden skall skyndsamt anmälas till polismyndigheten, som omedelbart skall pröva om omhändertagandet skall bestå. Lag (2000:147).

4 a § Medför någon ett skjutvapen utan att kunna visa att han eller hon har rätt att inneha vapnet, får vapnet omhändertas. En sådan åtgärd får vidtas av en polisman, jakttillsynsman som länsstyrelsen förordnat eller av personal vid Kustbevakningen eller Tullverket.

Sedan en vecka förflutit efter omhändertagandet skall vapnet återställas, om det inte har tagits i beslag eller det tillstånd som medfört rätt att inneha vapnet har återkallats. Detsamma gäller dessförinnan, om den som medförde vapnet kan styrka sin rätt att ha detta med sig. Lag (2000:147).

5 § Om det finns någon som har rätt att inneha och förfoga över skjutvapen eller ammunition som tagits om hand, skall egendomen lämnas tillbaka så snart det skäligen kan antas att det inte längre finns någon risk för missbruk.

Anmälningsskyldighet

6 § Om den som vårdas för psykisk störning bedöms vara olämplig att inneha skjutvapen, skall den läkare som är ansvarig för den psykiatriska vården omedelbart anmäla förhållandet till polismyndigheten i den ort där patienten är folkbokförd. Anmälan behöver inte göras om det med hänsyn till omständigheterna står klart för läkaren att patienten inte innehar tillstånd för skjutvapen. Lag (2000:147).

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

1 § Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen har återkallats utan att egendomen samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
- b) innehavaren har avlidit,
- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
- d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte skall förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 § Ett skjutvapen eller ammunition skall inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha vapnet eller ammunitionen och om detta görs inom

- a) ett år från det att innehavaren avled, eller
- b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen skall inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha vapnet görs inom samma tid. Avslås ansökan skall vapnet eller ammunitionen lösas in, om egendomen inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

3 § Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som skall lösas in är skyldig att enligt polismyndighetens beslut lämna över vapnet eller ammunitionen till polismyndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, skall även den lämnas över till polismyndigheten.

4 § För vapen eller ammunition som löses in skall betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

5 § Polismyndigheten prövar frågor om inlösen enligt denna lag.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

1 § Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) egendomen skall överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om konkursbo, konkursen har avslutats.

2 § Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare skall förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter polismyndighetens beslut lämna över vapnen och ammunitionen till den som skall förvara egendomen.

3 § Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

9 kap. Straff och förverkande

1 § Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst ett år.

Om brottet är grovt döms för grovt vapenbrott till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

2 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om användning vid sådan förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot föreskrifter eller villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1-3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha ammunitionen,

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §, eller

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land.

Ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 § skall inte dömas ut i ringa fall. Lag (2000:147).

3 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § e genom att underlåta att på föreskrivet sätt anmäla utförelse eller utlåning av skjutvapen, eller

b) underlåter att inom en månad på föreskrivet sätt anmäla till polismyndigheten att ett vapen lämnats till skrotning. Lag (2000:147).

4 § Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Lag (2000:1257).

5 § Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 § eller 2 § a skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § d eller 2 § e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

6 § Jakttillsynsmän som förordnats av länsstyrelsen samt personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen har samma befogenhet som polismän att ta sådan egendom i beslag som skäligen kan antas vara förverkad enligt denna lag.

7 § Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till en polismyndighet, får åtal mot denne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt. Lag (2000:147).

10 kap. Överklagande

1 § En polismyndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § En polismyndighets eller en domstols beslut enligt denna lag skall gälla omedelbart, om inte annat förordnas. En polismyndighets beslut om återkallelse av handelstillstånd skall dock gälla omedelbart endast i de fall då så har förordnats i beslutet. Ett sådant förordnande får meddelas om det finns särskilda skäl.

11 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen får meddela föreskrifter om att

a) denna lag eller vissa föreskrifter i lagen skall tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen skall understiga ett visst värde för att vapnet skall anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte skall gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten eller polisväsendet,

- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

- frivilliga försvarsorganisationer,

d) tillstånd skall krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte skall använda vapnet endast i Sverige, skall anmäla detta till polismyndigheten, och om att

f) denna lag inte skall gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en

företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige. Lag (2000:348).

2 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
- b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som skall vara uppfyllda för tillstånd till innehav av skjutvapen,
- c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt skall gälla vid sådan handel,
- d) vad som skall iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring, reparation och skrotning av skjutvapen,
- e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,
- f) de förutsättningar i övrigt som skall vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,
- g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,
- h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige skall få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,
- i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land skall underrätta den staten om förvärvet,
- j) förande av vapenregister enligt 2 kap. 17-19 §§,
- k) vilka sammanslutningar som skall anses uppfylla kraven i 2 kap. 3 § b för att kunna meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, och
- l) vad som skall iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition. Lag (2000:147).

3 § Regeringen får besluta att lagen inte skall gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka vid besök i Sverige inom ramen för internationellt samarbete.

Övergångsbestämmelser

1996:67

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 1996.
2. Genom lagen upphävs vapenlagen (1973:1176).
3. Den som vid lagens ikraftträdande har tillstånd att förvärva, inneha, föra in eller handla med skjutvapen eller ammunition skall anses ha tillstånd till det också enligt denna lag, om tillståndet har beviljats enligt kungörelsen (1927:338) med vissa bestämmelser angående skjutvapen och ammunition, vapenkungörelsen (1934:315), vapenförordningen (1949:340) eller vapenlagen (1973:1176). Detta gäller också den som fått ett föreskrivet bevis om att han eller hon deklarerat innehav av vapen enligt någon av de nu nämnda kungörelserna (deklarationsbevis).
4. Den som vid lagens ikraftträdande är berättigad enligt andra punkten i övergångsbestämmelserna till lagen (1987:1008) om ändring i vapenlagen (1973:1176) att inneha ett start- eller signalvapen utan tillstånd får även fortsättningsvis inneha vapnet utan tillstånd.
5. Den som vid lagens ikraftträdande med stöd av bestämmelsen i 12 § första stycket vapenlagen (1973:1176) innehar ammunition som inte är avsedd för samma ändamål som rätten att inneha vapnet avser, får utan särskilt tillstånd inneha ammunitionen till den 1 oktober 1996 eller, om ansökan om tillstånd att inneha ammunitionen gjorts

före den tidpunkten, till dess ansökan har blivit slutligt prövad.

Om innehavaren inte längre har rätt att inneha viss ammunition enligt första stycket, skall ammunitionen lösas in av staten enligt bestämmelserna i 7 kap.

6. I ärenden som gäller ansökan enligt vapenlagen (1973:1176) tillämpas den nya lagen vid prövning efter ikraftträdandet.

7. I fråga om överklagande gäller äldre bestämmelser, om polismyndighetens beslut har meddelats före ikraftträdandet.

2000:147

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Bestämmelserna i 2 kap. 10 § tredje stycket och 5 kap. 7 § träder dock i kraft den 1 juli 2002.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 5 a § om tillstånd att inneha vissa skjutvapen för andra ändamål än skjutning tillämpas endast i fråga om tillstånd som meddelas efter den 1 juli 2000. Detsamma gäller bestämmelserna i 2 kap. 6 § andra stycket om tidsbegränsning av tillstånd att inneha helautomatiskt vapen eller enhandsvapen för flerskott.

3. Den som före den 1 juli 2000 av polismyndigheten har godkänts att ta emot skjutvapen för reparation, översyn eller skrotning skall anses ha tillstånd till det enligt denna lag.

4. Den som före den 1 juli 2000 hos polismyndigheten har gjort anmälan om förvaring hos annan skall anses ha tillstånd till det enligt denna lag till den 1 juli 2002.

5. I fråga om förvaring av skjutvapen tillämpas äldre bestämmelser till den 1 juli 2002, om tillstånd att inneha skjutvapnet meddelats före den 1 juli 2000.